

B. TÓTH KLÁRI

Portánc füstalagútban

*Azt hiszed, ismered. Részeddé vált.
 Megismerhető, letapogatható,
 azt hiszed, felfedheti magát.
 Arca van, hangja, kiterjedése.
 Ízlése, gondolatai.
 Bankszámlája huszonnégy jegyű,
 nyakbősege évtizedek óta változatlan,
 ajtaján házszám, jól olvasható.
 Postaládájában békeidőben megrendelt
 folyóiratok emléknymai.
 Lehallgatási jegyzőkönyv,
 poloskák minden szervizelés után
 frissen felszerelve.
 Nyomatott név mögött szilárd körvonal.
 Állandósult pillanatnyiség.*

*Aztán egyszercsak szétesik.
 Elemeire bomlik.
 Fényben sűrűsödő porszemcsomó,
 akrilspray, átvilágított lakkszemcsék.
 Füstalagút, vibráló porszemorgia.
 Eloszlik, nincs tovább.
 Beszívod, benned csapódnak le
 a szemcsék. Belülről érzed.
 Minden lélegzetvételt hasít.
 Lerakódik a tüdőlebenyen,
 belégzésnél végigkarcolja a szövetet,
 mint korcsolya a friss pályát.
 Nyomot hagy minden mozdulás.
 Beszippantott lényé megszűri a levegőt.
 Eztán csak rajta keresztül.*

Levélszarkofág

*A régi címem mint a szarkofág
 csak emlegetni járok néha vissza
 a túnt jelent de nézd a mész beissza
 az embercseppek betűpárját*

*Illesztgetem a törmelékeket
 egymásra írt szövegből arcaikat
 miféle örvény lenne – lélekillat
 vagy érfalon csikorgó vésetek*

*sugározódtok new roman betűn át
 a mondatokban megmártom magam
 ma biztos védelem az ál-valóság*

*s itt újra léteztek mindannyian
 előhívódtok mint bemattult biány
 egy rég megsárgult dagerrotípián*

[*B. Tóth Klári versei*]

Radírítélet

*Minden radírbúzás kitöröl
egy vonást – először a szemet
ne tükröződjön benne arc
ne fürödjön benne fürkész tekintet
ne oldozza fel magát benne a bűn*

*szem alatti ráncokat sómarta tengerárkot
kráter mélyét a hajdan élettől duzzadó
ajkat a rákövesedett mosollyal
elharapott szóvégeket járomcsontra
feszülő bőrt halánték lüktetését*

*a papírmélyben őrződő vonások
belekapaszkodnak a cellulóz rostjaiba
nyomot hagynak a grafit szemcsék
ár csak súrlófényben sejlik föl
a körvonal – körbekerített hiány –*

*a friss arc derű és szellem de néhol
átdereng a kitörölt tekintet mint
a középkori pergamen lekapart betűi
előhívódnak a szövegelemek
ahogy áthatják egymást a vonalak*

*az új portré győztesen feszít
az üres lapon – még nem sejtí
ő is időszakos jelenség
ha kitöröltetiünk hány rétegen
véreznek át nyomaink?*

B. TÓTH KLÁRI (1955) restaurátor, festőművész, költő. Kötete: *Archbullató* (versek, 2011).

[76]

HITEL